

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1392/2543

พนักงานอัยการประจำศาลแขวงลำปางโจทก์ นาง เสมียน หม้อบุญมีจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 219 ตรี, ป.วิ.อ. มาตรา 221, พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 5, พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 30, พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 31, พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 32, พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 45, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 23, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

ที่จำเลยฎีกาขอให้รื้อการลงโทษในความผิดฐานมีภานะหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุรานั้น ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามฟ้องและให้ลงโทษจำคุก 1 เดือน เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังแทน เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 5 มิได้พิพากษากลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ตรี ที่จำเลยฎีกาขอให้รื้อการลงโทษ จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงและต้องห้ามตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 ไม่ได้บัญญัติให้ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาหรือทำความเห็นแย้งในศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้ คำอนุญาตของผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาในศาลชั้นต้นจึงไม่มีผลหรือทำให้จำเลยมีสิทธิฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 5, 30, 31, 32, 45 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ริมของกลางจำเลยให้การรับสารภาพศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 5, 30, 31, 32, 45 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานมีภานะหรือเครื่องกลั่นสุราจำคุก 2 เดือน ฐานทำสุรากลั่นและสุราแช่ปรับ 2,000 บาท ฐานมีสุรากลั่นและสุราแช่ไว้ในครอบครอง ปรับ 1,000 บาท ฐานขายสุรากลั่น ปรับ 1,000 บาท รวมจำคุก 2 เดือน และปรับ 4,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่งคงจำคุก 1 เดือน และปรับ 2,000 บาท ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังแทนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 23 ไม่ชำระค่าปรับจัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ริมของกลางจำเลยอุทธรณ์ขอให้ลงโทษสถานเบาและรื้อการลงโทษศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษายืนจำเลยฎีกาขอให้รื้อการลงโทษ โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้น อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ที่จำเลยฎีกาขอให้รื้อการลงโทษในความผิดฐานมีภานะหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุรานั้น เห็นว่า ในความผิดฐานดังกล่าว ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามฟ้องและให้ลงโทษจำคุก 1 เดือน เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังแทน เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 5 มิได้พิพากษากลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ตรี ที่จำเลยฎีกาขอให้รื้อการลงโทษ จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงและต้องห้ามตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว และในกรณีนี้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 ไม่ได้บัญญัติ

ให้ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาหรือทำความเห็นแย้งในศาลชั้นต้นอนุญาตให้
ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้คำอนุญาตของผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาใน
ศาลชั้นต้น จึงไม่มีผลหรือทำให้จำเลยมีสิทธิฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้"พิพากษายกฎีกาจำเลย

องค์คณะ

วีระศักดิ์ รุ่งรัตน์ · สุวัตร์ สุขเกษม · วิบูลย์ มีอาสา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1392/2543>